

Rabindranath Tagore

Tâm tình hiến dâng

Bản dịch của : Đỗ Khánh Hoan

Bạn đọc, bạn là ai, người trăm năm về sau, đang đọc thơ tôi ?
Tôi chẳng thể gửi đến bạn bông hoa duy nhất trong sắc Xuân
đầy, ánh vàng độc nhất từ lớp mây đang kia.

Xin mở toang cửa, nhìn bốn phương trời.

Và thu nhặt ngay trong vườn nhà mình hoa nở rộ những kỷ niệm
ngát hương của bông hoa trăm năm về trước đã tàn phai.

Tim dạt dào nguồn vui, có thể bạn sẽ cảm thấy hân hoan, niềm
hân hoan sinh thú ca vang một sớm mùa Xuân gửi qua trăm năm
tiếng nói yêu đời.

Chẳng ai sống đời đời kiếp kiếp, chẳng cái gì vĩnh viễn không
phai. Nay, người anh em, nhớ kỹ điều đó và vui lên mà sống.

Đời ta sống đâu phải gánh nặng duy nhất từ xưa để lại ; đường ta
đi đâu phải cuộc hành trình đơn độc dài vô tận, vô cùng.

Một thi nhân riêng mình chẳng phải viết bài ca trường cửu. Hoa
nở rồi tàn, nhưng ai đó đã cài hoa lên áo cũng chẳng cần khóc

thương hoa mãi mãi. Này, người anh em, nhớ kỹ điều đó và vui lên mà sống.

Một ngưng nghỉ trọn vẹn tất nhiên phải tới để dẹt tuyệt hảo thành âm giai. Cuộc đời rủ xuống lúc hoàng hôn rủ xuống để chìm sâu vào bóng chiều vàng ửng. Phải gọi tình yêu đang đi lang thang trở lại để uống cạn sầu bi và phải đưa tình yêu lên trời ngập đầy nước mắt. Này, người anh em, nhớ kỹ điều đó và vui lên mà sống.

Ta vội vã hái hoa vì sợ gió lướt qua tàn phá. Máu ta rạo rực, mắt ta sáng ngời khi đón

nhận những nụ hôn âu yếm, những nụ hôn sẽ tàn phai nếu ta chậm trễ.

Đời ta hăm hở, ước vọng thiết tha, vì thời gian sẽ điểm giờ vĩnh biệt. Này, người anh em, nhớ kỹ điều đó và vui lên mà sống.

Ta chẳng đủ thời gian để nắm chặt trong tay một vật bóp nát rồi vứt vào cát bụi. Giờ khắc đi mau vun vút, giấu bên trong áo mặc biết bao mộng lành. Đời ta ngắn ngủi, chỉ có vài ngày dành cho thương yêu ! Nếu sinh ra để lao khổ, để nhọc nhằn đời sẽ dài vô tận. Này, người anh em, nhớ kỹ điều đó và vui lên mà sống.

Đối với ta đẹp rất dịu hiền, vì lẽ đẹp đang cùng ta khiêu vũ theo nhịp điệu trôi chảy vội vàng.

Đối với ta trí thức là quý báu, vì lẽ không bao giờ ta đủ thời gian nắm thâu tất cả. Mọi việc đã được hoàn tất và an bài ở trên Trời

Vĩnh cửu. Nhưng chết chóc đã giữ cho hoa ảo mộng của trần gian vĩnh viễn mát tươi. Này, người anh em, nhớ kỹ điều đó và vui lên mà sống.

Bạn ơi ! đừng chôn chặt trong tim những nỗi niềm thâm kín. Hãy kể tôi nghe, chỉ riêng tôi, kể trong bí mật. Bạn mỉm cười duyên dáng, thì thầm dịu dàng. Tôi sẽ nghe lời bạn kể bằng tim chứ không phải bằng tai.

Đêm chìm sâu, căn nhà im lặng, chim trong tổ đang dầm mình ngon giấc ngủ say. Hãy kể tôi hay những nỗi niềm thâm kín. Hãy kể tôi nghe qua nước mắt ngập ngừng, qua nụ cười gượng gạo, qua tủi hổ lặng trầm những nỗi niềm thâm kín trong tim !